

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/85/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713204498
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1713204498.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: U. Q. U. S. U. Y. R. B. Á. , narodená dňa X.X.XXXX, trvale bytom Q. Č.. XXX/XX, XXX XX K. P., Q. Q. U. S. U. Y. U., narodený dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom Q.S. Č.. XXX/XX, XXX XX K. P., deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v V., pracovisko W., S. Č.. XX, XXX XX W., deti rodičov: matka H.. H. Q. U. S. U. Y. R. B. Á. , trvale bytom Q. Č.. XXX/XX, XXX XX K. P., otec Q. Q. U. S. U. Y. U. , trvale bytom Q. Č.. XXX/XX, XXX XX K. P., zastúpený JUDr. Ivanou Slávikovou, advokátkou v Bratislave, Vajanského nábrežie č. 9, PSČ: 811 02, o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 19. apríla 2013, č. k. 9P 44/2013-58, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 19. apríla 2013, č. k. 9P 44/2013-58, v napadnutej časti vo výroku, ktorým nariadil predbežné opatrenie, z m e ň u j e tak, že otec je p o v i n ť y prispievať na výživu maloletej U. sumou 70,-- € mesačne a na výživu maloletého Q. sumou 70,-- € mesačne; vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom doručenia tohto uznesenia do rúk matky detí.

odôvodnenie:

Okresný súd Pezinok uznesením zo dňa 19.4.2013, č. k. 9P 44/2013-58, nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej U. sumou 120,-- € mesačne počnúc dňom 19.4.2013 a povinnosť prispievať na výživu maloletého Q. sumou 110,-- € mesačne počnúc dňom 19.4.2013, pričom tieto sumy výživného súd prvého stupňa uložil povinnosť otcovi zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na čas do právoplatného rozhodnutia súdu o úprave rodičovských práv a povinností; vo zvyšku návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol; o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Rozhodnutie odôvodnil po právnej stránke ustanovením § 102 ods. 1, § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, § 75 ods. 6, § 75 ods. 8, § 76 ods. 1 písm. a/, § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Po vecnej stránke dôvodil tým, že otec dobrovoľne neplní pravidelne vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom. Vzhľadom na príjem matky priemerne mesačne 807,20 € za obdobie január 2012 až február 2013, matkou vyčíslené náklady na maloleté deti, suma 120,-- € na výživu maloletej U., suma 110,-- € na výživu maloletého Q. zo strany otca pokryje potreby maloletých detí tak, aby nebolo ohrozené ich zdravie a priaznivý vývoj. Zdôraznil, že táto úprava výživného je len dočasná a podrobné dokazovanie ohľadom majetkových, finančných a zárobkových možností a schopností rodičov, je predmetom dokazovania vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku, ktorým súd prvého stupňa uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej U. sumou 120,-- € mesačne a na výživu maloletého Q. sumou 110,-- € mesačne, podal včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie otec, ktoré doplnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.6.2013 o listinné dôkazy. Mal za to, že v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p. doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a v zmysle ustanovenia §

205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvého stupňa jednostranne prihliadol len na tvrdenia matky, čo konštatuje sám v odôvodnení uznesenia na strane 2 a nevykonal tak nevyhnutné dokazovanie na to, aby mohol správne rozhodnúť; neprihliadol na listinné dôkazy či výpovede účastníkov konania, ktoré sú obsahom spisu v právnej veci rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode účastníkov vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 12P 175/2011, vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu účastníkov vedenom pod sp.zn. 11P 202/2011, ktoré nepochybne s konaním súvisia. Súdu prvého stupňa sú teda známe majetkové pomery účastníkov, ich možnosti a schopnosti, pričom na výživu maloletých detí pravidelne prispieva. Vo veci vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 12P 436/2009 súd prvého stupňa návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, pričom obe právne veci sú skutkovo rovnakými vecami, vzhľadom na to, že v oboch prípadoch ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, a to stanovenie výšky výživného na maloleté dieťa, resp. deti pri rovnakých životných nákladoch maloletých a je nepodstatné, že citované uznesenie bolo Krajským súdom v Bratislave zmenené, nakoľko dôvody spočívali v spornosti poukazovania platieb v tomto konaní. Zdôraznil, že skutkovo rovnaké veci sa majú posudzovať rovnako. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Beian v. Rumunsko zo dňa 6.12.2007 v zmysle ktorého platí, že vzájomne si odporujúca judikatúra najvyššieho súdu predstavuje porušenie Dohovoru o ochrane ľudských práv. Rovnako v zmysle judikatúry Ústavného súdu (nález III. ÚS 328/2005, III. ÚS 192/2006), ak sa chce súd odkloniť od judikatúry, je jeho povinnosť uviesť dostatočné a presvedčivé dôvody pre jeho odklon, čo súd prvého stupňa v predmetnom konaní neurobil. Súd prvého stupňa mal postupovať v zmysle ustanovenia § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, v zmysle ktorého suma základného životného minima je stanovená na sumu 88,82 €, pričom 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa je 26,64 €. Mal za to, že plnil a plní vyživovaciu povinnosť nad nevyhnutnú mieru, a to spolu v sume 150,-- € mesačne na obe maloleté deti, pričom jeho majetkové pomery, možnosti a schopnosti nedovoľujú mu platiť výživné vo väčšej miere. Výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb dieťaťa a základnými životnými potrebami dieťaťa nie sú voľno-časové aktivity, dovolenky, lyžovačky a podobne, ako uvádza matka vo svojom návrhu. V ďalšej časti odvolania dôvodil, že záver súdu prvého stupňa v tom, že neprispieva na maloleté deti pravidelne, neobstojí, čo preukazoval výpismi z účtov B., U..W., T. O. W., U..W., platí v sume od 100,-- € do 200,-- €. Poukázal aj na rozpor v návrhu matky, kde v čl. II ods. 2 sa uvádza, že maloletým deťom neposkytuje žiadne vecné plnenia, nekupuje im žiadne oblečenie, neprispieva na žiadne krúžky, ani iným spôsobom sa nepodieľa na potrebách maloletých detí a zároveň v čl. III ods. 1 tomuto tvrdeniu protirečí. Súd prvého stupňa mal preskúmať, či matka, ktorá zmenila zamestnanie, sa účelovo nedala preradiť na inú pracovnú pozíciu, keďže toto svoje tvrdenie ničím relevantným nepredložila a súd prvého stupňa sa touto vecou rovnako nezaoberal. Otec maloletých detí podľa jeho názoru prispieva na maloleté deti pravidelne, keďže každý mesiac posiela k rukám matky výživné v nevyhnutnej miere, resp. vo výške, v akej mu to jeho majetkové pomery, schopnosti a možnosti dovoľia, a to pri čistej mzde v sume 580,-- € mesačne; iný príjem ani z podnikania a ani z inej závislej činnosti nemá. Sám má náklady spojené s bývaním v sume 100,-- € mesačne, ktoré tvoria platby za energie, spláca nedoplatok za dodávku plynu v sume 1.300,-- €, predpokladá nedoplatok na elektrine, avšak mu nebolo zatiaľ zaslané vyúčtovanie, výdavky na stravovanie v sume 150,-- €, ošatenie v sume 30,-- až 50,-- €, náklady spojené so zdravotnou starostlivosťou v sume 193,-- €, splácal aj úver do októbra 2012, platil poplatok za komunálny odpad, poisťku, opravy v dome, iné poplatky a pod., kým nebol správaním matky vylúčený z užívania nehnuteľnosti. Uvedomuje si, že vyživovacia povinnosť má prednosť, a preto každý mesiac zaslal na účet matky sumu výživného na maloleté deti na úkor platenia úveru či iných záväzkov. Finančné prostriedky na č. ú. 9479146132/0200 nie sú jeho finančnými prostriedkami, ale sú to peňažné prostriedky tretích osôb. Deťom poskytuje aj iné vecné plnenia (úhrada predplatného časopisov, úhrada za školský detský klub, dobíjanie kreditu na mobilných telefónoch, kultúrne podujatia, školské pomôcky, hračky, oblečenie, úhrada stravného). Odkedy maloleté deti žijú len s matkou, ich zdravotný stav sa zhoršil a odmieta ho informovať o ich zdravotnom stave. V jeho majetkových pomeroch, schopnostiach a možnostiach je prispievať na výživu maloletých detí spolu sumou 150,-- € mesačne. Odvolaciemu súdu navrhol preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť.

Kolízny opatrovník maloletých detí vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca dôvodil, že súd prvého stupňa dostatočne zhodnotil všetky skutočnosti a mal na zreteli vek a opodstatnené potreby maloletých detí.

Otec maloletých detí si síce dobrovoľne plní výživovaciú povinnosť, ale zasielané výživné je každý mesiac v inej výške a v rôznom čase, matka sa pri kalkulácii výdavkov nemôže spoliehať na presné sumy a čas výživného zo strany otca. Maloleté deti si plnia povinnú školskú dochádzku, matka má náklady na ich stravu, ošatenie, výdavky spojené so školou a jej príjem nepokrýva výdavky spojené s bývaním a starostlivosťou o maloleté deti. V súvislosti s projektom "Program zameraný na sanáciu rodinného prostredia dieťaťa" odborné pracovníčky skonštatovali, že matka je s deťmi vo finančne náročnej životnej situácii z dôvodu nízkej sumy výživného, ktoré zasiela otec detí a tiež tým, že nehradí úvery. Odvolaciemu súdu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť.

Matka maloletých detí vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca v prvom rade dôvodila, že v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedla iba náklady na deti a nie náklady na jej ošatenie, náklady na jej dopravu do práce, náklady na stravu, bývanie, lekárske ošetrenia. Je toho názoru, že v súčasnosti otec deťom neposkytuje žiadne vecné plnenia, nekupuje im žiadne oblečenie, neprispieva na žiadne krúžky, ani iným spôsobom sa nepodieľa na potrebách detí. K prílohám, ktoré uviedol otec ako dôkazový materiál o vecných plneniach podotkla, že sú z minulosti, z obdobia, keď spoločne bývali v jednej domácnosti a ostatné náklady, ktoré uviedol ako dôkazový materiál o vecných plneniach sú náklady na jeho ošatenie a obuv s výnimkou nákupu hračiek a nákladov na odoberanie časopisu. Je smutné, že otec sám minie na stravu 150,-- € a platí nedoplatok za plyn v hodnote 1.300,-- €, pričom ho nemohol spôsobiť, nakoľko v podnájme býva krátky čas, minie na oblečenie 50,-- € a dovolí si nadštandardný zákrok ako je ústna hygiena, pričom 75,-- € na jedno dieťa nepokryje ani výdavky na bývanie pre deti. Trvá na tom, že otec zasielal nepravidelné sumy na výživu detí v nepravidelných termínoch. Otec o záujmových, športových aktivitách a o zdravotnom stave detí vie; pracovné zaradenie musela zmeniť kvôli starostlivosti o deti a vzniknutej stresovej situácii, ktorá vznikla po podaní návrhu na rozvod. Doklad o zaplatení za komunálny odpad, o zaplatení poisťného, o zaplatení kontroly jednotky NILAN zaplatil otec, keď v rodinnom dome býval sám. K dokladu o platbe psychologickkej poradne dôvodila, že súkromného terapeuta si vybral otec sám a mohli navštevovať aj psychológa na UPSVAR zadarmo. Doklady o zaplatení zubára, pánskej obuvi, oblečenia, sa nevzťahujú k deťom, kredit si neobnovuje. Doklad o nákupe hračiek bol darček na meniny a narodeniny syna, doklad o zaplatení v papiernictve je o zaplatení 1 pera a 1 ceruzky, výmenné stretnutie zberateľov deti neabsolvovali, vstupenka kino a múzeum bola absolvovaná v rámci stretnutia s deťmi. K faktúre za hraciu konzolu uviedla, že nemajú žiadnu hraciu konzolu, doklad o zaplatení za odoberanie časopisu nevnímajú matka ako vecné plnenie a pod.

Odvolací súd preskúmal vec (§ 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletých detí do základu dôvodné nie je.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskoršie ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

Nariadené predbežné opatrenie je opatrením dočasným do právoplatného skončenia veci, kde súd vykoná potrebné dokazovanie na posúdenie tvrdení navrhovateľa. Predbežné opatrenie predpokladá osvedčenie nároku a potreby dočasnej úpravy. V konaní o nariadenie predbežného opatrenia sa dokazovanie nevykonáva, predbežným opatrením nemožno navodiť trvalý stav do budúcnosti. Inštitút predbežného opatrenia v konaní starostlivosti o maloleté dieťa má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, do doby, keď o výchove a výžive dieťaťa, ktoré sú inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine vo veci samej. Predbežné opatrenie podľa ustanovenia § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. možno nariadiť a zaisťiť tak len nároky dovtedy právoplatne nepriznané a len v nevyhnutnej miere. Ide o osobitný druh predbežného opatrenia, kde jediným kritériom je záujem maloletého dieťaťa a možnosti povinného rodiča.

Pokiaľ ide o odvolaní otca maloletých detí napadnutý výrok súdu prvého stupňa, v ktorom otcovi uložil povinnosť platiť na výživu maloletej U. sumu 120,-- € a na výživu maloletého Q. sumu 110,-- €, je v tejto súvislosti nevyhnutné zdôrazniť, že zmyslom ustanovenia § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. je zabezpečenie výživy od povinného, ak nastane situácia, že výživa dieťaťa je ohrozená. Na vydanie takéhoto rozhodnutia pritom postačí osvedčenie, že osoba povinná poskytovať výživné je rodičom a osvedčenie schopností a možností povinného. Charakteristickým znakom predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Výživné sa určuje v nevyhnutnej miere, a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu.

Výživné v sume 120,-- € mesačne na maloletú U., vo veku 9 rokov, a výživné v sume 110,-- € mesačne na maloletého Q., vo veku 7 rokov, miere nevyhnutnosti plnenia výživného vo vzťahu k súdom prvého stupňa uloženej výške výživného podľa odvolacieho súdu nezodpovedajú. Nesplňajú tak požiadavku výživného v nevyhnutnej miere. Matka maloletých dostatočným spôsobom preukázala a otec maloletých predloženými listinnými dôkazmi v odvolaní, najmä výpismi z účtov potvrdil, že základ otcovi uloženej povinnosti napadnutým predbežným opatrením je daný jeho chovaním, keďže na výživu detí prispieva v rôznych nepravidelných časových intervaloch a v rôznych peňažných sumách.

Na námietky otca v odvolaní vo vzťahu k výške vyživovacej povinnosti bolo nutné prihliadnuť. Plnenie vyživovacej povinnosti je základnou povinnosťou každého rodiča a tú je povinný si plniť aj na vlastný úkor. Za výživné v nevyhnutnej miere nemožno považovať kultúrne a relaxačné potreby, záujmy, telekomunikačné prostriedky, školské výlety či mimoškolskú činnosť, tak ako to špecifikovala matka v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. V zmysle ustanovenia § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. možno uložiť výživné len v takej sume, aby postačovalo na uhrádzanie základných nevyhnutných životných nákladov. Takéto rozhodnutie súdu má byť a je len dočasné, v prejednávanej veci do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva rodičov maloletých detí vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn.12P 175/2011, s ktorým konaním je spojená aj úprava pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode (§ 113 ods. 1 O.s.p.). V konaní o rozvod manželstva rodičov maloletých detí súd prvého stupňa rozhodne po vykonanom dokazovaní súdom aj o výške vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil, a to pokiaľ ide o výšku výživného a zaviazal otca maloletých detí na plnenie výživného v sume 70,-- € na každé dieťa. Na záver odvolací súd považuje za potrebné ešte uviesť, že nejde o rozdielny postup súdu v prejednávanej veci a v ním uvádzanej veci vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 12P 436/2009, pretože rozhodujúcim kritériom je len právoplatné rozhodnutie, hoci aj rozhodnutie je predbežne vykonateľné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody, citované zákonné ustanovenia, zásady odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti zmenil postupom podľa ustanovenia § 220 O.s.p. a spôsobom vo výroku uvedenom.

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.